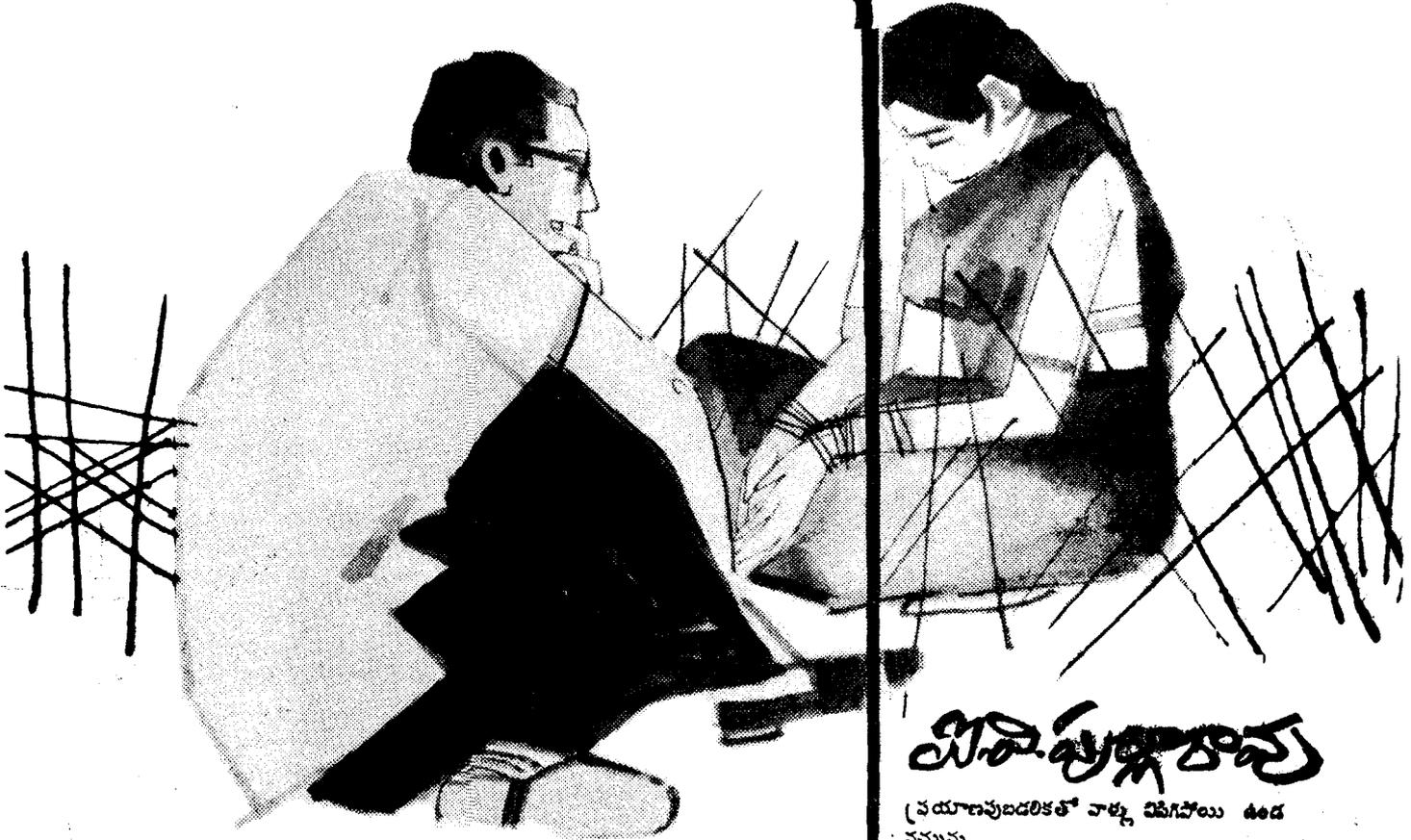

ప్రేమ కృతి స్వరూపిణి. ఎంతటి కష్టమైనా సహించగలదు. కనుక అన్ని కష్టాలూ ఆమెకే. ఆమె బలమే ఆమెకు శత్రువు. లేక పోతే ప్రపంచంలో ఇంత మంది ప్రేమ జీవితాన్ని త్యజించి ఉండరు.

విశ్వాసయ్య

వివాహాభిలాష

ప్రయాణపుబడికితో వాళ్ళ విషిగపాయి ఉండవచ్చును.

వారం రోజు క్రిందట సారథికి మామయ్య దగ్గరి మంచి ఉత్తరం వచ్చింది తనూ, నమూనా ముప్పైలు.

‘ఎందుకొస్తున్నట్లు చెప్పి? బహుశా సమతకు ఇక్కడకు రావటం ఇష్టమై ఉండవచ్చు. లేక ఈసారి పెళ్లి విషయం తేల్చుకోవాలనా? అయితే సమత రావటం ఎందుకు? ఎందుకు రాకూడదు! ఈ మధ్య సమతలో ఏదో మార్పు వచ్చిందని తమకు తెలిపింది. ఆ విషయం సహజంతో విచారించి మంచి చేకూర్చు ము మామయ్యకు విడమరించి ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఇప్పటి సమత సమక్షంలో మాట్లాడాలనా ఈ రాక! ఏమో!’ మనసు పరుచు విధానం పోయింది.

పుణ్యంపుచ్చి మరోసారి మోసం చేయ

కుండా అమకున్నట్లు నాలుగు గంటల అలస్యంతో మాత్రమే హారా ఎక్స్ ప్రెస్ వాడావిడిగా నాంపల్లిలో ఆగి విట్టూర్పింది. అంతా దిగే వారే కాబట్టి కొన్ని నిమిషాల్లోనే స్టేషన్ వదలిపి వెళ్ళింది. సారథి సంక్రమంతో కేక లేస్తూ మామయ్య దగ్గరకు దౌడుతీశాడు. మామయ్య చాలున సమత తలవంచుకొని విలబడింది.

‘‘సమతా, నేనంటే నీకింకా భయంపోలేదా! ముప్పు సరిగా చదవకపోయినా—ఈసారి పరీక్ష తప్పిపోయినా నేనేం అనుకురే—’’

సారథి చాల హాషిరయిన వ్యక్తి. ‘‘గులో ఉబలాడులో శ్యామల మూట్లాడి ఉన్నాడు. కావి ఎందుకో తనకు తృప్తికరమయిన సమాధానాలు లభించటం లేదు.

కారు రివ్యూస్ ‘వాళ్ళి’ దాట గార్డెన్ ముందుగా సాగిపోతూంది. వెనుక సీటులో కూర్చున్న సమతముఖం తన ముందు అడ్డంతో చూశాడు సారథి. సమత చిత్తరసోతూంది. మరోసారి కమరెప్పలు దించుకొంటుంది. ఉప్పట్లుండి ఇంగారు పడుతున్నది. ఇంకొసారి తొట్టుపాటు. తన్ను వదిలిన వైద్య శాస్త్రంలో ఇటువంటి లక్షణాలు ఏ జబ్బు కయినా ఉన్నాయేమోనని ఆలోచించాడు సారథి.

ఉ హా.. కారు హిమోటార్ మగరో వికాలమైన కాంపాండు మధ్య చిన్న మేడ ముందు ఆగింది. అందరూ కారు దిగారు. ఉన్నసన్నిపాతం కళ్ళకు ఊట్టుకొలిచి. ‘‘వివాహం వదినా.. ముప్పు..ఇక ఎప్పటికీ... ఇక్కడే ఉండిపోవాలి... ఈ అను.. అబ్బు. అనూ!’’

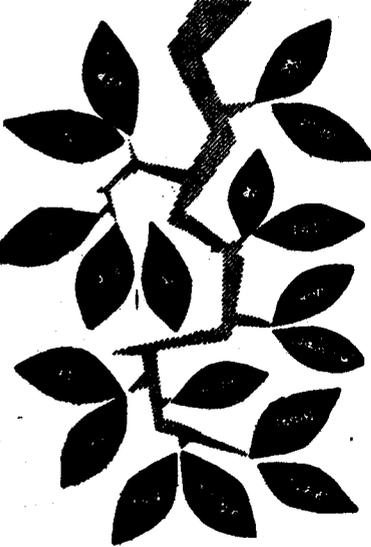
పూవు మీ ఆదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగబోతున్నదన్నీ, నీ సరియైన చర్యను గురించి నీవు తెలుసుకొన గోరవట్లుంటే ఒక పోస్టు కార్డు పైన నీకు ఇవ్వమగు ఒక పుస్తకము పేరున్నా, నీవు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నా, నీ సరియైన చిరునామాయున్నా వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదీ లగాయతు 12 మాసములలోని నీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, వరదేశ గమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, నిధి విక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాత్తు ద్రవ్య లాభము మొదలగు వానిని గురించి పుస్తకంగా మాసవారీగా వ్రాసి రు.—1—25 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్ట గ్రహము లేవయినా పున్నయెడల శాంతిచేయనిధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంప బడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా మండనియెడల పైకం వాపను చేయ బడును. ఒకపాటి పరీక్షించి చూడుడు. మీ ఆద్రుమ ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyotlahi (AW) Jullundur City

18 మూలికలతో తయారుచేయబడిన ప్రప్రథమ

అయుర్వేదిక వేస్తుమరియు పాడరు

హమూలుగా కుప్పవరచటంతో పవ్వెనా పొడలైనా చేయగలదు కాసి, ఇగురులను ధృత పరచే పుస్తకము వాటితో దిన్నా అని ఆలోచించి దాని ప్రప్రథమ అయుర్వేదిక విక్సో వజ్రదంతి (వేస్తుమరియు పాడరు) లోగల 18 మూలికలు మీ ఇగురులను గుణపరచి, పళ్లను గట్టిగాను ఉంచు తొలిపాటి దివ్యమోగములోనే సంతుష్టపెద్దును

విక్సో వజ్రదంతి
వేస్తు మరియు పాడరు

Vicco Laboratories Private Limited
DADAR T.T.-BOMBAY-14.

విడని మొగ్గ

నమత ఆ పిల్లకోసం తెల్లబారి పు పెదాలవీరడ వచ్చుపూసింది. ఆ పిల్ల గంటు లేసింది!

“ఉసే...ఉషి...నీకు చదువు చెప్పేందుకు భలే పంతులమ్మ వచ్చింది. నీక్కానలిసినంత ల్యూషన్.. మామయ్యా! ఇంటికోస్తా ఇది నన్ను క్షణం పూరుకోనివ్వదు! ఎప్పుడూ ఏదో పుస్తకం చేతికిస్తుంది. ఈ ఏడు దీన్ని గ్రామర్ స్కూల్లో చేర్చించాలను కొంటున్నాను” అన్నాడు సారథి చెల్లెల్ని చూసి మురిసి పోతూ.

“నీవరసే నీ చెల్లెలిది కూడా! ఆ ఉషి... అమ్మోడమ్మా?”

“మీకోసం చూసి చూసి ఈ రోజు రారేమానవి, బాలాజీ మందిరానికి వెళ్లింది పురాణానికి, మామయ్యా!”

మామయ్య ఉషమ దగ్గరకు తీసుకొని డ్రాయింగ్ రూమ్లో ముద్దు మాటలు చెప్పి పుకొంటున్నాడు.

“నమతా, పైకి వెళ్లారా. మేడ మీరడ ఒకాది వున్నది. అది మచ్చు ఉండేందుకు బాగుంటుంది!” సారథి దారి చూపించాడు.

గది వికాలంగా ఉన్నది. ఒకవ్రక్క టేబుల్, రెండు కుర్చీలు, ఇంట కిటికీల దగ్గర ఇసుప మంచం—మెత్తని పరుపు, గోడలకు అక్కడక్కడ మెడికల్ కంపెనీల క్యాటెలర్లు.

“ఇటుమాడు. ఈ తలుపు తెరిస్తే బాల్ రూమ్. నీకు ఇదంతా పదుపాయంగా ఉంటుం దనుకుంటాను” సారథి క్షణంలో గీరువ బంతి మాదిరి మేడమెట్లు రూకుతూ వెళ్లాడు.

నమత మొదట ఇక్కడకు బయల్దేరే ముందు చాలా దుఃఖం పొందింది. కాని సారథి బావమ చూసిన దగ్గ రించి, అతని మాటలు ప్రవతనమోడంతోపాటు రై త్యం కలిగిస్తున్నట్లు ఎందుకో?

మనసు వికలమయింది.

ఉమ్మరంది.

సారథి అంటే నమతకు మొదటి మంచి చెడ్డ భయం. అతను భలే రుడుకు. రవ్వంత కోవవస్తే ఓర్పుకోలేడు. ఏవు ఏరేపాడు. చివ్వుతవంలో తమ బడి మానేస్తే నానా అల్లరి చేసేవాడు. నమత భయంలో ఏ తలుపు చాలునో, ఇంపైల్వై చాలునో దాగేది. ఎట్లాగో పసిగట్టే సాడుగాటి జడలు రెండూ చేతికి చుట్టుకొని గుద్దులు వడ్డించేవాడు. నమత ఇల్లు ఎగిరిపోయేలా కేకలు పెట్టేది.

అమ్మ లుంట్లమంచి వస్తే, “చూడు అత్తయ్యా, ఇది బడికి అనలు రావడం లేదు. ఒత్తి మొద్దు. దీనికేం చదువు ముద్ది? ఈ

మొద్దును ఏ పల్లెటూరులోనో ఇచ్చాల్సిందేగాని మేము మాత్రం చేసుకోము" అని మూలి దిగించే వాడు, సార్థి. "అబ్బో! ఏమి మనో చేసుకో బోతున్నట్లు!" సమత ఉడికి సోయేది. అమ్మ నవ్వేది. సమతను దూరంగా తీసుకుపోయి మందలించేది. అన్ని గుడ్డులు గుడ్డిన బావ విక్షేపంగా ఉండేవాడు. సైపెచ్చు మెప్పులు కూడ, అడపాతడపా దక్కేవి ఇటువంటి గుడ్డులు, చెంపచెట్టలు, చెవులకి ఎన్నిసార్లు సమత బావ చేత అనుభవించిందో తెక్కలేదు. అందుకే బావంటే వాడల్. కాని తమ ఇంతు చదువు కోవటానికి కారణం బావ పట్టుదలే!

సారథి ఇప్పుడు ఎంత సొమ్ముడు! ఎంత సరదాగా ఉన్నాడు! ఇక్కడికి మస్తున్నంతసేపు తన ప్రయాణానికి కారణం గుర్తుకు వచ్చి వచ్చడెల్లా గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తేవి. సారథికి ఎంత కోపం మస్తుందో—ఏమో? ఏమంటాడో? సైగా తను విప్పింది— బావ ఇప్పుడు సైదరబాబుతో ఇంగ్లీషు దాస్టులు, పాపం పొందుతున్నాడని. ఉండబట్టలేక ఒకసారి ఈ విషయం ఎత్తిపాడుస్తూ, తను పెద్ద తనం వహిస్తూ ఉత్తరం కూడ వ్రాసింది. మరి ఇప్పుడు? తన సారథి? సమత బెంటే తెలిస్తోంది. చెరచెర బాల్ బాన్స్ లోకి నల్ల పనల్ బాల్ మొతలు పెట్టింది.

"వదివా...వదివా...తలుపు తీయి..." ఉన్న తలుపు తట్టింది. సమత విడుపాటి వెంట్రుకలు మీద కప్పుకోని తలుపుతీసి ఉన్ననూచోటికి కాసిన్ని గజిబిబి.

"అయ్యో...వదివా...నబ్బుతో స్నానం చేస్తున్నావా?— ఇదో వీలంపు." ఇంత వీలంపు వైత్తిన పీసీ వదిల వంటిందా తెల్ల మబ్బుల్లా ఉన్న మరుగు చూస్తూ విలబడింది ఉన్న.

"ఉప్పి, క్రింద ఎవరున్నారు?"

"అప్పుయ్యో, మామయ్యో మాట్లాడకొంటూ వచ్చు వేడ మీదకు పంపారు."

సమత శరీరం మీద మరుగు మంచు ముద్దల్లా అనిపించి వణుకు పుట్టించింది. సమత తలార్యుకొంటూ వేడ మెట్ల దగ్గరకు వచ్చి విలబడింది.

తండ్రి ముఖంలో ఏచారం ముంచుకొని ఉన్నది. సారథి గడ్డంక్రింద చేతులు పెట్టుకొని ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని శరీరం కార్మియం ఇంకెక్కో తీసుకొంటున్నట్లు ఉడికి సోతున్నది.

తనకు కాబోతుందను కొంటున్న సమతకు తను విప్పతనం నుంచి ఆమె జీవితానికి పునాది మేస్తున్నాడు. అత్తయ్య, మామయ్య స్కూలు చదువుతో ఆపు చేయించాలను కొంటే వాళ్లను వెయ్యి ఏలాల సమాధాన పరచాడు. ఫలితంగా సమత ఇప్పుడు అనర్వ్ చదువుతుంది. అది పూర్తి కాగానే వివాహం చేసుకోవాలనుకొన్నాడు. ఒకసారి తన అంబాల్లును

వివగించుకొంటూ సుభాషితాలతో వ్రాసిన సమత ఉత్తరం చదువుకొని సంతోషించాడు. కాని ఇదంతా ఏమిటి? సమతకు తనంటే, భయం, గౌరవం తప్ప మరేంలేదా? తనకు కలిగిన అంబాల్లు విని మనసు అసలు విరిగి పోయి ఉంటుందా?

సమత అనురాగం తనదే కావాలని ఏమిటి? ఆమె మీద తనకు ఆశలు ఉండ వచ్చును. తన మీద ఆమెకు అనురాగం కలగాలని ఏముంది?

"సారథి, ఇక ఈ ఉపద్రవాన్ని కాంతంగా దిద్దే భారంలేదు. మమ్మల్ని ఎట్లా దరి చేరుస్తావో? మీ అత్తయ్య పూర్తిగా దిగులు వడిపోయింది." మామయ్య చివరిసారిగా సారథి మీద తనకు ఏ ఆశ ఉన్నదీ వ్యక్తం చేస్తున్నాడు.

"మచ్చు మరేం గాభరావడకు, మామయ్యా. అంతా నేను చూస్తాను. ఒక విషయం. మా అమ్మ పీకు ఎంత చెల్లెంయినా, ఈ పంగతులు అమ్మకు చెప్పకు. అమ్మకు చాదస్తం జాప్సీ!" సారథి సమస్య పరిష్కారానికి మళ్లీ క్రొత్త చిక్కులు లేకుండా చూసుకొంటున్నాడు.

సారథి పచ్చిటర్ కు నాలుగు లోకాలు వెలుపు పెట్టాడు. సమత మనోవిధులను వెంటాడటం ప్రారంభించాడు. ఇప్పుడు సమతకు తనంటే భీతిసాహి. అందుకు తను ఎంతో కృషి చేయాలి. మనసిచ్చి, మర్కం విడిచి మాట్లాడేలా చేయాలి.

మామయ్య, సమతా ఉప్పి, తనూ కలిపి ఒకలోకా కారుతో గంజిపేట వెళ్లారు. అక్కడ ప్రకాంత వాతావరణంలో, సమతను దూరంగా తీసుకుపోయి, సముద్రంలాంటి చెరువు ముందు ఉత్సాహం కల్పించే మాటలు చెప్పాడు. అందమయిన విశాలమయిన నృష్టి భయం నంకు చిత భావాలను దూరంచేసి విశంమైన భావోద్రేకానికి కారణం కావచ్చును.

రాత్రి క్లబ్ థియేటరులో ఈజిప్షియన్ దాస్సుకు వెళ్లారు. మనసుకు ఉల్లాసం, ఉత్తేజం కలిగించవచ్చునని.

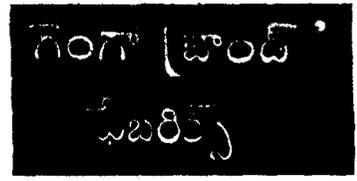
మరోరోజు మ్యూజియంలో మనిషి హస్త కళం, కళా విశిష్టత, కళారాధనలో మనిషికి గల అద్వితీయమైన ఆకాంక్ష వివరించాడు. మనిషిలో దీక్ష, జిజ్ఞాస ఎటువంటి అద్భుత నృష్టికి దారి తీయగలవో తెలియజేశాడు.

సమత మనసును మరో విధంగా మార్చటానికి ఏమందూ తెలియని డాక్టర్ సారథి మాటలతో సమతకు వైద్యం చేస్తున్నాడు!

సాయంకాలం "అలా గార్డెన్స్ కి వెళ్లి, రాత్రికి రవింద్ర భారతిలో నాటకం చూసి వస్తామమ్మా" అంటూ సారథి కారు దగ్గరకు వేగంగా వెళ్లాడు.

"అ మూడు ముళ్లూ పడేవరకూ కాస్త ఓసీక వట్టండ్రా!" అంటున్న అత్తయ్య మాటలు విని సమత కుమిలిపోయింది. ఇంకా

దీపావళి అభినందనలు

చేనేత దినుసులు

పే రు గాంచి న
'6000', 'యువరాజ్'
మరియు ఇతర
దోవతి రకాలు,
2x4 లుంగీలు.
G. 51, G. 71 మల్ల రకాలు,
లాంగ్ క్లాత్,
చీటీలు మొదలై నవి.

పవర్ లూము రకాలు

మేలైన మంచి పద్ధతిలో
మా పవర్ లూములందు
తయారుచేయబడిన
SM. 901, SM. 801 మల్ల
గాడా రకాలును
దోవతులును ఏక్రయింపబడును.

మరింత వివరాలకు కలెక్టర్ కు
సంప్రదించండి.
ఫోన్ : 122, : కంఠి : గంగా ప్రాసాద్

ఉచితము

వివిధ అందమైన రంగులలో శాలవలు స్టాండర్డు సైజులు. 7/- పోస్టేజీ రు. 1-50. 2 శాలవలు రు. 13/- పోస్టేజీ రు. 2/- 3 శాలవలు రు. 18/- పోస్టేజీ ఉచితం. ఇంకను కొత్త పంచ త్వరం డయరీ ప్రతి శాలవతో ఉచితం. మీ ఆద్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

HIMALAYAN FABRICS,
(APV) Faridabad (Near Delhi)

నారసింహ తేహ్యం

బంగారు చేరినది. మేహము, విక్కాక, నిన్నుత్తుము చారించి విర్యవృద్ధిని, బలమును, రక్తవృద్ధిని కలిగించును.

20 తుండబ్బీరు. 3-8-0.

రోజొప్పు తేహ్యము

అజీర్ణం, గర్భవాతం, మలబద్ధకం చారించి చక్కగా విరేచనమును, జీర్ణశక్తిని కలిగించును. 15 తుండబ్బీరు. 1-4-0; పోస్టేజీ రు. 1-1-0. మా క్యాటలాగు, కాండరు ఉచితం. పి. సి. ఏ. అండ్ కో, ఆయుర్వేద సమాజం, పెరిచేపి, నెల్లూరు జిల్లా.

విడని మొగ్గ

వయం. సారథిముందుతమ ఈ మాటలు వివలం జరిగితే చిత్రవధకాదా? చెన్నీ గార్డెన్స్ సుల్లో సమలా, సారథి ఒకమూల కూర్చున్నారు. సమత పసిపిల్లలా కూర్చుంది. దూరంగా ఒక మంటపంలాంటి దానివూడ ఎవరో కాళ్ళక్రింద ఇసుప చక్కాలు కట్టుకొని రివ్యు రివ్యున దొర్లి పోతుంటే వినోదంగా ఉన్నది. కొద్ది సేపటికి లైట్లు వెలిగాయి. సమత మనసులో ఏకటి సారలు వేస్తున్నాయి. సారథి ఏదో సాధించాని వేదన చెందుతున్నాడు.

“సమలా!” సారథి గొంతు బలవంతం చేసింది.

“ఈ!” సమత తలవంచుకొన్నది.

“ఈ పూట నేను ఒకవేళ నీ మనసు కలత చెందేలా మాట్లాడితే మరేం అనుకోవు కదూ? ఈ బావకు అమాతంచనువు ఇవ్వ.” సారథి స్వరం అప్పుడు ఎంతో మృదువుగా ఉంది. సారథి మంచి మాటలు మరో డెబ్బ కొట్టినాయి సమతను.

మరోసారి “పూ” అవదేమా సమత.

“అత నెవరు?” సారథి తెగించి అడిగాడు.

“.....”

“తెలిసి అడగటం లేదు. విజం ముందుగా తెలుసుకోవటం మంచిదని!” సారథి సదభిప్రాయం కోసం ప్రాకులాడుతున్నాడు.

“క్లాస్ మేట్— పేరు కరణాకర్?” సమత ఇంకేం చెప్పగలడు?

“అని నాకు తెలుసు. ఎటువంటి వాడు?” సారథి సూటిగా అడగలేదు.

“మొదట మంచి వాడు అనుకోవటం జరుగుతుంది కదా! ఇప్పుడు ఎటువంటి వాడో మీరే నిర్ణయిస్తారు.”

“మీరు ఒకరినొకరు ఏదో సందర్భంలో వరిచయం— స్నేహం—ఇవ్వన్నీ మువ్వ జాగ్రతగా ఆలోచించుకున్నావా?”

“అతన్ని గురించి పూహించుకున్నాను. ఆలోచించలేదు. అక్కడేపాఠశాలవేసానుపిస్తున్నది.”

“అతని నైజం ఇప్పుడు గ్రహించావా?”

“అ పిరికివాడని... అనమర్తుడని.”

“ఇప్పుడతను యూనర్వెయిల్లో లేడా?”

“నాకు తెలిపినంతవరకు— పూ వివాహం జరగాలని ఇంట్లో తెలియ జేశాడట. ఇంట్లో పూర్తిగా తిరస్కరించారు. అంతేకాదు. అతని చదువుకు స్పష్ట చెప్పించారు. తరువాత ఏదో ఉత్తరాల వచ్చాయి. తమ అవమానం, అసజయం అనుభవిస్తున్నామని—తన శ్రేయం కొనసాగినవాడు తిరిగి

(తరువాయి 43 వ పేజీలో)

ఆహార లోటువల్ల క్రమీరు నీరసించిపోతున్నారా?

అల్బో-సాంగ్
నేపించండి

దివ్యమైనది మరియు సామాన్య పోషక ఆహారమును పొందుపుగాను వైజ్ఞానికంగాను బలపరచును.

టీ, కాఫీ, పాన, గంజీ, వల్ల రసం మొదలైనవారితో కలిపితే ప్రత్యేక దుచిగలది. ఆల్బో-సాంగ్, శిశువులకు, ఎదిగే పిల్లలకు, చంటి దిద్ద - తల్లలకు, మెదడునువయోగించే వనివారికి, వృద్ధులకు, అంపావతకు, రక్తహీనతకు మరియు రోగ విముక్తులై కోలుకుంటున్న వారికి, దివ్య మైనదిలవర్తక ఆహారము.

హాదరగాను, దీక్షణగాను దొడకు తప్పక.

జె. అండ్ జె. డి. పేన్
హైదరాబాద్

విడని మొగ్గ

(8 వ పేజీ తరువాయి)

యూనివర్సిటీకి వస్తావని—

“నాస్తి తెలియజేస్తూ ఉత్తరాలు వ్రాశాను. కాని ఏం సమాధానం రాలేదు. ఒకసారిమాత్రం ఎవరో అక్కడ నుంచి సమ్మతం పలికితే దూషిస్తూ—ఏవో పిచ్చి మాటలు వ్రాశారు. అంతకు మించి నాకేం దక్కలేదు.” సమత విట్టూర్చింది.

“ముందుగా మీ మార్గమేమిటో మీరు పూహించుకోలేదా?”

“ఆసర్వో చేరిన రెండో సంవత్సరం నుంచి మా స్నేహం మొదలయింది. క్రిందటి వేషికి వెళ్ళేముందు—ఆసర్వో పూర్తికాగానే తను ఎక్కడో చోటున తెప్పరగా చేరి వివాహం చేసుకొంటా న్నాడు—”

“నువ్వు బొంబాయి ఎక్స్కర్షన్ కు వెళ్లి వచ్చావా?”

“అతనూ మా సార్వీలో ఉన్నాడు. దాదాపు అది మా ఇద్దరితోనే గడిచినట్లు నిపించింది. ఒకరోజు ఎలిఫెంటాగుహలు చూడడాని వెళ్ళాము. అది అదివారం— అందరం జట్టు జట్టుగా విడిపోయాము. అతనూ, నేనూ ఒకదారి అయ్యాము. ఆ ప్రకృతి దృశ్యాలు-నాతావరణం-స్పష్టదేవత ఒడిలో ఉన్నట్లు నిపించింది! అక్కడే ఆవేశంలో చేసుకున్న ఆవధుల్లేని వాగ్దానాలు తెలియని బలాన్ని పోశాయి. బలమయిన సమ్మతం కంటి గురిచేసి పరవశం చేశాయి— అతని వశం..” సమత ముఖం కాంతిహీనంగా వేల మయింది. సారథి ఏం చేయాలో తెలియక సతమత మౌతున్నాడు.

“నేను వాళ్ళవూరు వెళ్తేమంచి కలుగవచ్చు నేనా?”

“ఏం ఫలితం ఉండదు. అది నాన్నగారే చేసి ఫలితం పొందారు.”

ఆలోచనలో సారథి క్రుంగిపోయాడు. భారంగా లేచాడు.

“రవీంద్ర భారతికి ఇక వెళ్దామా?” అన్నాడు.

“ఇంటికి వెళ్లాలని ఉన్నది!” సమతకు ఇంక ప్రార్థన పువ్వులం ఇష్టం లేదు.

“సరేదా. నాకూ అంత ఇష్టం లేదు.”

ఇంతలోనే వచ్చినందుకు అమ్మ విస్తు పోయింది. సారథి రాత్రి ఏదో చదవా లను కున్నాడు. దృష్టి కుదరలేదు. ఆ రోజు వచ్చిన మెడికల్ లిటరేచరు చూస్తున్నాడు. మామయ్య వచ్చి ఎదురుగా ఉన్న పేం కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

“సారథీ, ఇంకా ఆలస్యం చేయటం మంచిదికాదు— రేపి...” తండ్రి ఆవేదన అంది. కూతురు కోసం కావచ్చు. వరువుకోసం కావచ్చు.

“సరే మామయ్యా!” సారథికి నిర్ణయం నిశ్చయమైంది. ఒకసారి సమతను చూడాలని మేడ మీదకు వెళ్లాడు. సమత దూరంగా కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నది. కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

“సమతా, నీకు నిద్ర రావటం లేదు కదూ?”

“అ..లేదు...నేను యూనివర్సిటీలో చేరినప్పటి నుంచి ఇంతే ... అలవాటయింది.”

“నాకు తెలుసు. నీకు నిద్ర వచ్చేందుకు ముదిస్తాను.” సమతకు అదే మంచినీపించింది. సారథి మందు అందించాడు.

“అబ్బ! ఇది ఎంత చేదు— తీసి. ఈ డాక్టర్లకు చేదుమందులు తప్పితే తియ్యటి మందులు ఇవ్వటం చేతకాదా—” గ్లాసు క్రింద పెడుతూ అప్పింది.

“పూ..ఇంకోయంత తీసుకో. తొందరగా నిద్ర పోతావు!” సమత గొంతులో పోసుకున్నది.

“ఇదే విషయమే ఎంత బాగుండును!” చిన్నగా అప్పింది.

“నీకాలోచన ఎందుకు?” సారథి అడిగాడు.

కాసేపిగా మత్తుగా “ఈ ఆలోచనలలో నిమిషాల తరబడి లేబరేటరీలో ఎన్నోసార్లు నిలబడిపోయాన్ని. కాని ఎందుకో తెలియలేక పోయాను.” సమత కళ్ళు మూతలు పడు తున్నాయి. చోయిగా ప్రక్క మీద ఒత్తి గిల్లింది. సారథి ఖరీదైన ఆ మందును చప్ప రిస్తున్నాడు. సమత బరువుగా కళ్ళెత్తించుసింది. సారథి చేతిలో లావు సీసా, గ్లాసు ఉన్నాయి. తీవ్రంగా ఉన్నాడు. ఆ పీల్లలో ఇంకేం బోధ పడలేదు సమతకు. సారథి సవ్యకున్నాడు తనలో.

* * * * *
“నేను పని చేసేది ఇక్కడే సమతా!” కారు దిగుతూ చెప్పాడు సారథి. ఎంత పెద్ద నిర్మాణం! ఇంత అందమైనకట్టడం ఆస్పత్రిగా

చందాదారులకు విజుపి

ఆంధ్రప్రదేశ్ సచిత్ర వార పత్రిక కొరకు చందా మొత్తం లోగడవలె చిత్తూరుకు కాక 'సర్వోత్కృతేషన్ మోనోజరు, ఆంధ్ర ప్రభ లిమిటెడ్, బీసెంట్ రోడ్, విజయవాడ-1' చిరునామాకు పంపాలని కోరుతున్నాము.

— మా నేజరు

మాతృమూర్తి

చిత్రం—ఎస్. రమాసుందరి (చర్లపూర్)

ఉండటం తా నెన్నడూ చూడలేదు అను కున్నది సమత.

సమత ఒక గదిలో కూర్చుంది. కూర్చుండే గాని ఏదో పెద్ద పర్వతం మీదనుంచి దొర్లి పోతున్నట్లుంది. సారథి ఒక లేడీ డాక్టరులో కొద్ది సేపటికి వచ్చాడు. సమతను ఆ డాక్టరుకు పరిచయం చేశాడు.

“నా క్లెక్—పెండ్— మరేం భయ పడకు—వెళ్లిరా.” సారథి సమతను లేడీ డాక్టరులో పంపి కూర్చున్నాడు. అసలు సమతను ఇక్కడకు తీసుకురావటం తనకు ఇష్టం లేదు. కాని సమత తన ముందు సిగ్గుతో కుమిలిపోతుందేమోనని ఈ పని చేశాడు. ఒక మెడికల్ డైజెస్టివ్ కాలక్ట్రేషన్ చేస్తున్నాడు సారథి కుర్చీలో. లేడీ డాక్టరు సవ్యతూ లోనికి వచ్చింది. సమత వాకిలి దగ్గరే నిలబడిపోయింది. ముఖం చాలు చేసుకున్నది. “మిస్టర్ సారథీ, అమ్మాయికి మూడోనెం దాటింది. తమాషాకి ఎవరని అడిగితే చెప్పలేదు! సాపం సిగ్గు. మీరు కూడ ఇదేంపని, తండ్రికాకముందే! కుభలేఖలు పంపూ!!” డాక్టరు తొందరపాలు వెలిబుచ్చింది. సారథి మనసు గతుక్కు మన్నది. డాక్టర్ని ప్రక్కకు తీసుకుపోయి ఏదో చెప్పి వచ్చాడు. సమత ముఖంచూడలేక పోయాడు. సమత వెంటవచ్చి కారులో కూర్చుంది. కారు ఇల్లు చేరుకున్నది. సారథి దిగాడు.

“అయ్యో! మీ తిరుగుళ్ళు బంగారం కాను! వేళకు భోజనం కూడ మరచారేమిరా!” అమ్మ ఎదరవుతూనే అన్నది. సమత కారు దిగుతూ కూలబడింది. వాతి చేసుకున్నది.

“అయ్యయ్యో! దానికి హెబుల్లో ఏం నూనె పదార్థాలు తినిపించాడో—వాతి చేసుకున్నది. ఆ పాడు హెబుల్లనేపే పోవద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఏంటేనా?” అని సమతను పట్టుకొని ఇంట్లోకి నడిపించుకు పోయింది.

నాలుకానికి నంది సాడింది తమ. అనులు రజస్వలయినపుడే మామయ్య నమతకు పెళ్లి చేయాలని అన్నాడు. చివ్వుతనం మంచి కొట్టి చదివించిన తమ మామయ్యను బ్రతిమాలి నమతకు కాలేజీకి పంపాడు. మామయ్యకు ఆ కల్పించి యూనివర్సిటీలో చేర్పించాడు. ఇప్పుడు యిందులో తన సాత్ర ఏమీ లేదా? సారథి మనసు రోజంతా అవ్వత్రితో పుర్వణ పొందుతూనే ఉన్నది. చివరికి తనే మూల పువిప్పిస్తున్నది.

సారథి తనకు తెలిసిన బౌతిక క్రాంతం, సంఘజీవితం సరి పోల్చుకున్నాడు. నమత దేహం ఒక ప్రమాదానికి గురి అయింది. అందుకని ఆమె జీవితం కొత్తరంగా కుంటుపడిపోతాలా? అది ఎవరి సాటిలో పదావి ఎందుకనుకోవాలి? తనే నమతకు ఎందుకు తావిచ్చకూడదు? అది మొదలు నుంచి ఉన్న విగ్గ యమేగా? సారథి దృఢనిశ్చయం చేసుకున్నాడు. నమతను తన జీవితంతోకే ఆహ్వానించా లనుకున్నాడు. సారథి మనసు తేలిక పడింది. సాయంకాలం కారులో ఊహావేగంతో వచ్చి యింటిముందు ఆగాడు. గేలు దగ్గర మాసిన గుడ్డలతో ఒక యువకుడు వలకరించాడు. సాడుగాటి దేహంనంచి దగ్గరకు వచ్చి నమస్కారం చేశాడు. తను సైవేలు దాక్షిణ్యమనుకాని కాంపొందురుగా చేరేందుకో లేక వాళ్ళ వాళ్ళకు ఎవరికయినా ప్రమాదంగా ఉంటేనే వచ్చి ఉంటాడు. సారథికి యిటువంటి వాళ్ళ మామూలే! లోపలకు రమ్మని చేసి కారు దిగి పూం మొక్కల పుద్దలెంచి మీద కూర్చుని బూట్లు విప్పితున్నాడు సారథి. యువకుడు దగ్గరకు వచ్చాడు. ఏదో చెప్పించి సంగోచిస్తున్నాడు.

“ఎవరు మీరు?” సారథి అతని ముఖంలోకి చూశాడు.

“నా పేరు కరుణాకర్... మీలో మాట్లాడాలని మధ్యాహ్నం నుంచి యిక్కడ ఉన్నాను.”

సారథి వతకం గట్టిగాకొట్టిన బంతి మారిరి తీసిపోయింది ఆకాశంలోకి. అతని తన ముందు ఉన్న పీమెంటు అరుగు మీద కూర్చోమని చేయి చాచాడు. అతను కూర్చున్నాడు చిక్కు చిక్కుమంటూ.

“క్షమించండి...నేను చాలా—”

సారథికి ఓర్పుపోయింది. ఏవగంపు కలిగింది.

“నాకు అప్పీ తెలుసు” అన్నాడు.

అతను బ్రతిమాలు కున్నాడు. తను చెప్పేది వివరంగా వినించి కోరాడు.

సారథి విన్నాడు. కరుణాకర్ యింటిలో వాళ్ళు ఎదురు తిరగటంతో అనుకోకుండా ఆనవాయు డయిపోయాడు. కనీసం చదువుకునే స్థితి కూడపోయింది. నమతకోసం ఏమయినా చేయాలను కున్నాడు. తరువాత యింటిలోనుంచి కాలం బయలు పెట్టాడు. అక్కడ ఇక్కడ తిరిగాడు.

తన పరిస్థితి వివరిస్తూ నమతకు లేఖలు వ్రాశాడు. నమత నుంచి అతనికి ఏ కబురూ అందలేదు. స్నేహితుల సాయంతో యూనివర్సిటీకి వెళ్ళాడు. నమత అక్కడ లేదు. చివరికి యిల్లు చేరాడు. ఒకరోజు నమత వ్రాసిన ఉత్తరాలు తన కంట పడినాయి. అవన్నీ అతనికి ఇంతకాలం కన్పించకుండా దాచబడినాయి. తను ప్రేమ ఏ విధంగా ఫలించింది, నమత స్థితి తెలుసుకొని నమతకోసం బయల్దేరాడు. ఏలాగో నమత స్వస్థలం చేరాడు. కాని అక్కడ విరాళం ఎదురైంది. ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసి నమత బ్రాడరాలాడు వచ్చినట్లు తెలుసుకున్నాడు. ఇక్కడకు వచ్చి రెండు రోజులు శ్రమపడి నమత ఉనికి తెలుసుకోగలిగాడు. తనను ఎవరు సహజంతో ఆర్థం చేసుకోగలరు? మధ్యాహ్నం నుంచి ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఇంతలో సారథి సాక్షాత్కరించాడు.

ఇప్పుడు సారథికి ఆశ్చర్యం ముందుకొచ్చింది. కరుణాకర్ చెప్పుకు పోతున్నాడు— “ఈ రెండు రోజుల తిరుగుదురో ఒక సాత మిత్రుడు కన్పించాడు. అతని దగ్గరే వున్నాను. అతనికి ఓ పెద్ద మెడకల్ కంపెనీ వున్నది. అతనికి ఒక సైన్య గ్రాడ్యుయేటు కావాలి. నన్ను తీసు కునేందుకు సంతోషం వెలిబుచ్చాడు. చదువు చూల విమయినా—నాకు యిప్పుడు నా కళ్ళ మీద నేను విలబదగల శక్తి కలుగుతున్నది.” కరుణాకర్ తన ఆశలు చెప్పుకున్నాడు. “కానీనన్ను దొరికాడు. ఆతనిస్థితి ఇప్పుడు ఏమయితే నే? కానీనే తనే వాళ్ళ జీవితానికి కొంత కాలం అండగా వుండగలననుకున్నాడు సారథి. నమత జీవితం ఒక గది చేరుతున్నందుకు ఉప్పొంగిపోయాడు. ఇంకానయి! ఎబార్న్ నకు మందిచ్చాడు కాదు. అంతా ఆనవయ్యం అయ్యేది. ఇప్పుడు మామయ్య వుంటే ఎంత బాగుం జేది?” అనుకున్నాడు సారథి. ఆయన వేదాంత ఉపన్యాసాలకు వెళ్లి ఉంటాడు. సారథికి ఊహలు ప్రరుగులు తీస్తున్నాయి.

—“మీకు నా మీద నమ్మకం కలిగితే— దయచేసి— నమతతో నా విషయమంతా వివరించుకొనే అవకాశం కల్పించండి!” కరుణాకర్ జాలిగా ప్రారేయపడ్డాడు. కరుణాకర్ లొందర సారథి గ్రహించాడు. తనకే యింత లొందర ఉంటే ఇక అతనికి సహజమే కదా! కరుణాకర్ ను వెంటబెట్టుకొని సారథి మేడ ఎక్కి నమత గదివైపు నడిచాడు. సంధ్య చీకటితో ఏడడి ఉంది గది! సాసం! నమత తన అదృష్టం తన దగ్గరకే రావటం తెలియక దిగులుతో కూర్చుంది కాలేబు!!! సారథి ముఖం వికసించింది.

“నమతా!” సారథి గదిలో అడుగుపెట్టాడు. కిటికీలు మూసి ఉండటం చేత గదంతా పేడిగా ఉంది.

“న...మ...తా!!!” సారథి లైటు వేశాడు. కరుణాకర్ తన గొంతు తనే పట్టుకొని బాధగా

అరిచాడు. “న—మ—తా.”

నమత మొత్తటి పరువుమీద అడ్డంగా పడి ఉంది. పక్క చిందరవందరయింది. నమత కను రెప్పలు నల్లబడినాయి. పెదాలు తడిపిపోతున్నాయి. చేతులు చల్లబడుతున్నాయి. ప్రేళ్ళు ముడుచు కొంటున్నాయి. కరుణాకర్ నమతను తన చేతుల్లోకి తీసుకొని, “నమతా” అని గట్టిగా చెప్పుల్లో పీలిచాడు. సారథి పిచ్చినాడి మూదిరి క్రిందకు పరుగు తీశాడు.

నల్లటి కనురెప్పలు ఎత్తలో యిందినమత. కను రెప్పల్లోనుంచి ఎదురుగా ఉన్న క్యారెడరులో ప్రసాయి వచ్చుతున్నాడు! నమత పెదాలు విడి జాయినాయి. ఏం చెప్పాలి— లేక ఎవరిని శపించాలి— నమత స్త్రీగా— ఏ కరుణా కర్ వాస్తాల్లో పరవశం చెందిందో, ఆనంద

గోపీ మానస చోరుడు చిత్రం— రెడ్డిగోయిన వెంకటేశ్వర్లు (అమ్మనకోట)

డోలికలలో ఉగ్రూతలూగిందో, ఏ కరుణాకర్ క్షాగిలిలో మధువు త్రాగిందో, ఏ కరుణాకర్ వీడలో యోవనపు ఉడుకు రక్తంతో ఉప్పొంగి జాయిందో— ఆ కరుణాకర్ చేతుల్లో చల్లగా పుంచు ముద్దగా చుట్టుకు పోయింది.

మిలమిల మెరిసే కమ్మలు నల్లనుబ్బుల్లై నాయి.

అమృతాన్ని చేరికేన ఏ ద్రవిపెడవులు చెరువానన సురగలు గ్రక్కినాయి.

తేజోవంతమైన మదురు ఎడారి మారిరి విర్జీవమై భయం గొలుపుతున్నది.

సారథి రొప్పుతూ—వీరెణి తీసుకు వచ్చి ‘నమత’ తేవి కరుణాకర్ గ్రుచ్చి పెళ్ళై పోయాడు... సారథి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. కరుణాకర్ కన్పించలేదు. ★